

Bayer Zsolt: Még egyszer a „rendszer­váltás­ról”

2026 május 22. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A rendszer­váltás, mint szólam, elsősorban a hajdani valódi rendszer­váltókat gyalázza és teszi idézőjelbe az egész életüket.

Még egyszer – és azt hiszem, utoljára. De azért rögzítsük: „Kormányváltásnál többet, rendszerváltásnál kevesebbet!” – így szólt a Fidesz jelmondata 2010 környékén. Így szólt, mert ennek ugyanis van értelme. A 2006-ban Gyurcsányék által a szó szoros értelmében véresre vert és kilőtt szem? rendszerváltás utáni világ kormányváltásnál többért kiáltott. Valamiért, ahol a 2006-os gyalázat soha többé nem történhet meg.

Na de rendszerváltás?

Milyen rendszerváltás?

A rendszerváltás, mint szólam, elsősorban a hajdani valódi rendszerváltókat gyalázza és teszi idézőjelbe az egész életüket.

Tehát nem lesz itt semmiféle rendszerváltás, mert nem is lehet, mert a rendszerváltás megvolt 1988–1990 között, akkor, amikor a mai „rendszerváltók” még nem is éltek vagy pelusban ordibáltak.

A másik tudnivaló pedig az, hogy a 2010-ben lezajlott „kormányváltásnál többet, rendszerváltásnál kevesebbet!” folyamatra négyszer mondtak igent a magyar polgárok.

2010-ben azt mondták, igen, kedves fideszesek, igen, kedves [Orbán Viktor](#), csináljatok kormányváltásnál többet, de rendszerváltásnál kevesebbet.

2014-ben „leokézták” az addig elvégzett munkát és kétharmados felhatalmazást adtak a folytatásra.

2018-ban mindez megismétlődött, újabb helyes? fejbólintás és újabb kétharmad.

2022-ben – láss csodát – negyedszer is megismétlődött ugyanaz, a polgárok közölték, hogy kedves fideszesek, kedves Orbán Viktor, folytassátok.

Így érkezünk meg 2026-hoz.

Megérkeztünk 2026-hoz, a Covid-járvány azóta sem kihevert gazdasági visszaesésével, amelyre nem egy lapáttal, de jó sok markolóval tett rá az orosz–ukrán háború, a nyomában járó gazdasági recesszió, az energiaválság, melyet alaposan súlyosbított az Európai Unió önsorsrontó és idióta politikája, a német és az osztrák gazdaság két éve recesszióban, ilyenre talán az ötvenes évek óta nem volt példa, és mindezek ellenére – ez az igazi csoda! – 2022 és 2026 között a negyedik kétharmados felhatalmazással dolgozó Orbán-kormány meg tudta ?rizni, meg tudta védeni jóléti intézkedéseit, sőt még szélesíteni is tudta azokat, a családtámogatástól az adókönyvitéseken át a védett árakig és a rezsicsökkentésig.

De ez nem volt elég.

A magyar polgárok – elsősorban a polgárok azon része, amelyik a valódi rendszerváltáskor még nem élt vagy pelusban ordított – azt mondta, ez így nem jó, ez így nem mehet tovább, jöjjön az új és legyen minden jobb. Sőt! Legyen rendszerváltás!

Lehet persze az is, csak akkor nagy baj lesz.

Álljon itt egy versidézet, az egyik kedvencem, sokat idéztem az elmúlt években, de mindig, újra és újra aktuális, sőt egyre aktuálisabb, s ez annak ellenére így van, hogy ma versidézetekkel operálni TikTok-videók helyett teljesen felesleges, teljesen hiábavaló, de mindig, újra és újra eljönnek azok az idők, amikor a felesleges és hiábavaló és „avított” és „idejétmúlt” dolgokhoz kell ragaszkodni, mert azokon kívül nincsen semmi sem, csak a rémiszt?, szörnyarcú, üvölt? üresség, ami a vérszomjas tömeg képében szeret leginkább mutatkozni. Amúgy erről szól a vers is, Babits verse, a gazda bekeríti házát, s íme a vonatkozó idézet:

Jöhet a vad tánc, tép?, részeg, ál-buján

vetk?zni csontig a virágokat; jöhet
a vak kacaj ápol­ta növényeinkre; majd
a fehér-csuhás vezekl?, a tél; te csak
maradj a tavaly ?re! s ha a jövevény
lenézve így szól: „Én vagyok az Új” – feleld:
„A Régi jobb volt!” - H?si léceid mögött
mint középkori szerzetes dugott a zord
sisakos hordák, korcs nomádok, ostoros
képéget?k el?l pár régi könyvet: úgy
dugd magva­id, míg, tavasz j?ve, elesett
léckatonáid helyén él? orgona
hívja illattal a jövend? méheit.

Hát tessék, itt van az „új”, s mi, középkori szerzetesek ma még csak egymásnak sut­to­guk, hogy a „régi jobb volt”,
de eljön az id?, amikor nem kell már sut­to­gunk, mert nyilvánvaló lesz.

És akkor ennyit a rendszer­váltás­ról.

És engedtes­sek meg nekem egy utolsó megjegyzés, nem tudom, igazam van-e, de azt hiszem, mindez több, mint
elképzelhet? és sokkal több pusztá fantáziánál, így pedig kivonhatjuk vereségünk miatt érzett fájdalmunkból a
következőket, és akkor a fájdalom kisebb lesz. Hogy mir?l van szó? Err?l:

Azt gondolom, ha megnyertük volna ötödször is a választást, akkor ma a következ? helyzet állt volna el?: nagyjából
440 forint lenne egy euró; tömegek rohamoznák a bankokat, hogy átváltsák a pénzüket, ez pedig kezelhetetlen
állapotokat idézne el?, hovatovább bankcs?döket; minden nemzetközi hitelmin?sít? be­vágott volna bennünket
eddigre a bővli kategóriába; Brüsszel mindent megvont volna már t?lünk, pénzt, vétőjogot – mindent; a
„rendszer­váltók” pedig, akik ma is vért innának, törve-zúzva tombolnának az utcákon és a tereken, és lassan
csatlakoznának hozzájuk a mieink is.

S hogy miért lenne ez így? Azért, mert a gazdasági háttérhatalmak azt tesznek, amit akarnak, azért, mert a
hitelmin?sít?k a politikai és gazdasági háttérhatalmak furkósbótjai, azért, mert a valós gazdasági állapotoknak az
égyvilágon semmi közük nincs a háttérhatalmak által tetszés szerint befolyásolható árfolyamokhoz és hitelképességi
mutatókhoz, és azért, mert Brüsszel, illetve az EU jelenlegi irányítói sem egyebek politikai furkósbótoknál.

Nem állítom, hogy nem lenne jobb ezekkel küzdeni az ötödik ciklus elején, de azért nem lenne fáklyásmenet.

És akkor innen, négy kétharmados felhatalmazással a hátunk mögött ülünk be most a világpolitika és belpolitika,
valamint a világgazdaság és a hazai gazdaság „mozijába”, zörögjön a pattogatott kukoricás zacskó, kezd?dik az
el?adás, színre léptek a „rendszer­váltók”.

Lássuk a „rendszer­váltást”!

Bayer Zsolt - www.magyar­nemzet.hu

Ajánló
